

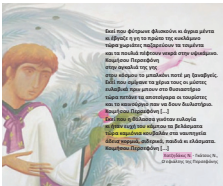
Προηγούμενη έκδοση

Ένας ποιητής (Γιώργος Κιόβης)

δωτο στην υπερκατανάλωση, συγχρόνως δε, καλλιεργεί στον άνθρωπο της συνειδήσεως ότι είναι "οικονόμος", και όχι κάτοχος της δημιουργίας. Δεν παύει να τονίζει ότι και οι μελλοντικές γενιές έχουν δικαίωμα πάνω στα φυσικά αγαθά, που μας εμπιστεύθηκε ο Δημιουργός. Για αυτό το λόγο και η Ορθόδοξη Εκκλησία συμμετέχει ενεργώς στις διάφορες διεθνείς οικολογικές προσπάθειες. Όπως δε την 1η Σεπτεμβρίου ως ημέρα προσηυχής για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Μήνυμα της Αγίας και Μεγαλτής Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Κρήτη, 2018

Πίσωκα: Ο Κιόβης (Μιχαήλ Φίσις, 2012)

Εκεί που φύτρωνε φλισκούνι κι άγρια μέντα κι έβγαζε η γη το πρώτο της καλέμινο τώρα χωμάτες παζαρεύουν τα ταμμένα και τα πουλιά πλέθουν νεκρά στην υψιπέδιλο. Κοιμήσου Περσεφόνη στην αγριολιά της γης, στην ελπίδα το μεταλάνει ποτέ μη θανατηθείς. Εκεί που σμίλανε τα χέρια τους οι μύστες ευλαβικά πριν μπουν στο θυσιαστήριο τώρα πατάνε τα αποστήγματα οι τουρίστες και το καινούργιο πλαν να δουν διελαστήριο. Κοιμήσου Περσεφόνη [...]

Εκεί που η θύλασσα γινόταν ευλογία κι ήταν ευχή του κόμμου τα βελόματα τώρα καρμύνει κουβαλάν στα ναυπηγεία άδεια κορμιά, σιδερέα, παιδιά κι ελδομαστα. Κοιμήσου Περσεφόνη [...]

Καζιγιάδης Μ. - Γαλιάνης Ν., © εφέδωξη της Περσεφόνης

Τρέχουσα έκδοση

Ένας ποιητής (Γιώργος Κιόβης)

δωτο στην υπερκατανάλωση, συγχρόνως δε, καλλιεργεί στον άνθρωπο της συνειδήσεως ότι είναι "οικονόμος", και όχι κάτοχος της δημιουργίας. Δεν παύει να τονίζει ότι και οι μελλοντικές γενιές έχουν δικαίωμα πάνω στα φυσικά αγαθά, που μας εμπιστεύθηκε ο Δημιουργός. Για αυτό το λόγο και η Ορθόδοξη Εκκλησία συμμετέχει ενεργώς στις διάφορες διεθνείς οικολογικές προσπάθειες. Όπως δε την 1η Σεπτεμβρίου ως ημέρα προσηυχής για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Μήνυμα της Αγίας και Μεγαλτής Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Κρήτη, 2018

Πίσωκα: Ο Κιόβης (Μιχαήλ Φίσις, 2012)

Εκεί που φύτρωνε φλισκούνι κι άγρια μέντα κι έβγαζε η γη το πρώτο της καλέμινο τώρα χωμάτες παζαρεύουν τα ταμμένα και τα πουλιά πλέθουν νεκρά στην υψιπέδιλο. Κοιμήσου Περσεφόνη στην αγριολιά της γης, στην ελπίδα το μεταλάνει ποτέ μη θανατηθείς. Εκεί που σμίλανε τα χέρια τους οι μύστες ευλαβικά πριν μπουν στο θυσιαστήριο τώρα πατάνε τα αποστήγματα οι τουρίστες και το καινούργιο πλαν να δουν διελαστήριο. Κοιμήσου Περσεφόνη [...]

Εκεί που η θύλασσα γινόταν ευλογία κι ήταν ευχή του κόμμου τα βελόματα τώρα καρμύνει κουβαλάν στα ναυπηγεία άδεια κορμιά, σιδερέα, παιδιά κι ελδομαστα. Κοιμήσου Περσεφόνη [...]

Καζιγιάδης Μ. - Γαλιάνης Ν., © εφέδωξη της Περσεφόνης